Stížnost jest tedy bezdůvodna a nemohla se potkati s úspěchem. —

Rozhodnutí nejvyššího soudu ze dne 9. srpna 1921. RI 989-21-1.

*Dr. Brotan.*

---

*Příspěvek k §u 110. nespor. pat. Podkladem pro zjištění pozůst. jmění jsou dílčí inventáře, sestavení inventáře hlavního jest úkonem ryze formelním a brojení proti němu nepřípustno.*

Krajským soudem v T. jako soudem pozůstalostním sestaven byl v pozůst. věci K. P., majitele deskových statků, na základě dílčích inventářů a právoplatných usnesení, jimiž stanovena byla hodnota cenných papírů a výše passiv, hlavní inventář. Stížnost podaná zástupcem nepom. dědiců do usnesení o hlavním inventáři jakož i dovolací stížnost — v nichž brojeno proti jednotlivým položkám jak aktiv, tak i passiv — byly oběma vyššími stolicemi zamítnuty, nejvyšším soudem z těchto důvodů:

Podkladem pro zjištění pozůst. jmění jsou dílčí inventáře, sepsané dle předpisů §§ 95 a násl. nesp. pat.

Sestavení hlavního inventáře dle § 110 nesp. pat. jest úkonem ryze formelním, jehož účelem jest, shrnouti k vůli přehlednosti jednotlivé dílčí inventáře k soudu přijaté v jeden celek, seřaditi zjištěné položky aktivní a passivní, a určiti takto číselně úhrn majetku a dluhů, jakož i čisté jmění pozůstalostní.

Při tom neplatí více předpisy § 95 a násl. nesp. pat. a jest pozůst. soud samozřejmě vázán svými právoplatnými usneseními o přijetí dílčích inventářů a ostatními opatřeními, jimiž účastníci, v daném případě universální dědic, nabyli již práv.

Výtky nepominutelných dědiců ve vyjádření a v rekursu i dovolacím rekursu jsou pouhým nepřípustným a nezdařeným pokusem, odporovati usnesení pozůst. soudu, která dávno již nabyla moci práva, a dohánětí něco, co jim snad v dosavádním řízení bylo zameškáno.

Rozhodnutí nejvyššího soudu ze dne 4. října 1921 č. j. R I 1208- 21-1.

*Dr Žemlička.*

---